

מתקיים הקדים ושחפו למדת הרחמים. והנה
 מדת יעקב הוא מדת חמת ע"ד תתן אמת ליעקב.
 וזהו כוונת הבעה"ט בראשית"ה בראשית חלקי"ס ס"ח
 אמת וכוונתו שהבריאה הייתה במדת יעקב אע"ה
 מדת אמת מדת ח"ת קו הממוצע והקיום העולם
 הוא ג"כ במדה זו כנודע. והנה יעקב הוא ג"כ
 בחי' כ"ל ע"ד כי יש לי כ"ל שהוא ר"ת כה"ן לוי
 חו"ג והוא קו הממוצע החללות ימין ושמאל חו"ג.
 וזה ויכול"ו מלשון כ"ל מדת יעקב מדת אמת
 שזה עיקר הבריאה וקיום העולם. וזהו ג"כ
 כוונת הת"א ואשכנל"ו מלשון כ"ל ומלשון יסוד
 וקיום כי זה הוא עיקר היסוד והקיום בחי' כ"ל
 מדת יעקב מדת אמת כנ"ל וד"ל. וגם כ"ל רומז
 ליסוד קיימת ברית קודש מדת יוסף כי נוף וברית
 חשבין חד כנודע. וזה ויכול"ו פ' דהנה נודע
 מאמר הזה"ק הובא אלנינו בפ' ויקרא בענין וי'
 האוסף ביום מבלילה ובשבת שהוא כולו יום נאמר
 בו שבת וינפ"ש בוי' ובפרט במוסף שבת שט"ז יק'
 מוס"ף לשון חוספת מלך חוספות וי' ע"ש והנה
 מוס"ף הוא יוס"ף בחי' משפיע בחי' דבר כמבואר
 אלנינו כ"פ. וזהו זכור את יום השבת לקדשו פ'
 זכור הוא בחי' דבר בחי' משפיע בחי' יוסף בחי'
 מוסף ח"ת יו"ט השב"ה ר"ת ח"ה גימ' וי'
 הגחוסף בשבת ובפרט במוסף בשור ח"ה מקום
 כבודו שאנו אומרים בקדושת מוסף. והנה בחיבת
 ויכול"ו יש אותיות וי' ורומז ליוסף מדת יסוד
 כנ"ל וגם יש בו אותיות כ"ל הרמז ג"כ ליסוד
 בחי' דבר. גם ויכל"ו חסר גימ' ע"ב גימ' חס"ד
 ורומז להשפעות החסדים ההולכים דרך מעבר
 מדת יסוד משפיע. ובה ה' עיקר הבריאה ע"ד
 עולם חסד יבנה וע"ד בהברא"ה ח"ת בהברא"ה
 אלא באברהם מדת החסד. והקיום העולם הוא
 ג"כ בחסד כנודע. וזהו ש"א ואשכנל"ו לשון יסוד
 מדת יוסף משפיע בחי' דבר המעביר ומשפיע
 החסדים טובים שזהו היסוד ועיקר הבריאה וקיום
 העולם וד"ל :

ויכל חלקים ביום השביעי. ופירש"י מה ה'
 העולם חסד מנוחה בא שבת בא מנוחה.
 ולהבין דבריו י"ל ע"ד דהנה ידוע שהעיקר
 העליון שבת להאדם הכל הוא מלך שחסר לו

חיזה דבר. וכל החסרונות שיש להאדם הכל הוא
 מלך שעדיין לא זכה לבחי' כ"ל ברכת יעקב אע"ה
 ע"ד שאמר כי יש לי כ"ל. כי כשאין להאדם בחי'
 כ"ל אזי נדמה חמיר בעיניו שחסר לו שום דבר
 ועדיין אין לו שלימות כל צרכו ומחמת זה בא
 להעלבות וזהו העדר המנוחה כי אין האדם יכול
 לנוח כשחסר לו חיזה דבר אבל אם זוכה האדם
 לבחי' כ"ל אזי הוא חמיר בבחי' הסתפקות.
 ואעפ"י שחסר לו חיזה דבר הן בנוף והן בממון
 אינו מרגיש החסרון ע"י בחי' כ"ל שיש בו ע"ד לא
 חסר כ"ל בה. ואזי שורה עליו שמחה עלומה
 וזהו עיקר המנוחה וע"כ כל איש המשכיל כ"א
 לפי מדריגותו צריך לראות לזכות לבחי' כ"ל בחי'
 הסתפקות ויהא שמח בחלקו והן בגשמי והן
 ברוחי. כי ברכת כ"ל יכול להיות בכל המדרגות
 ואף כי גבוה מעל גבוה יש עכ"פ לאותו מדרגה
 שהוא עומד שם עכשיו יכול להיות בחוכה בחי'
 כ"ל בחי' הסתפקות ע"ד השמח בחלקו. וזהו
 פירש זמר הגעים מנוחה ושמחה אור ליהודים פ'
 המנוחה והשמחה ליהודים צריך להיות ע"ד משל
 כמו אור הגר כי נר כשהוא דולק נמשך אור הלהב
 למעלה ומ"מ מאיר למטה כמו כן האדם מחויב
 להיות משתוקק לדרגה הגבוה ממנו ע"ד אמרם
 ז"ל לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה
 אבותי הקדושים ואעפ"כ צריך לראות שישרה עליו
 ברכת כ"ל בחי' הסתפקות ולשמוח בחלקו. והנה
 בשבת קודש שורה ברכת כ"ל ע"ד הזה"ק שבת
 שמא דקוב"ה דאיהו שלים מכל סערי לא חסר
 כ"ל בה כי שבת הוא בחי' א"י דכתיב בה לא
 חסר כל בה. וזהו ע"ד המבואר אלנינו בת"א
 כי כל השביעיות הן קודש שבת הוא שביעי בימים
 וא"י הוא שביעית בארצות וכיוצא וגם כי בשבת
 קודש נכללו בחי' יסוד ומל' ע"ד שבת שלום ושבת
 מלכת"א ושיהיה נקראו כ"ל מלך שנקללו בחוכן כל
 הברכות בבחי' משפיע ומושפע וע"כ בשבת ניתנה
 תורה המתחלת בכ' בראשית כי ב' תורה ברכה
 ברכת כ"ל שנתברכו בו האבות נמצא שבשבת
 קודש שורה ברכת כ"ל וזהו העיקר המנוחה
 והשמחה. אבל בששת ימי המעשה אין שורה
 ברכת כ"ל וזהו העדר המנוחה. וזהו מה ה'
 העולם